

Vapstens sameby
Ombud: Advokaten Camilla Wikland och
jur. kand. Karl Larsson
Gärde Wesslau Advokatbyrå
Kungstorget 2
411 17 Göteborg

m.fl.

Överklaganden av bergmästarens beslut om bearbetningskoncessioner för områdena Rönnbäcken K nr 1 och Rönnbäcken K nr 2 samt Rönnbäcken K nr 3 i Storumans kommun, Västerbottens län

3 bilagor

Regeringens beslut

Regeringen tar inte upp överklagandena från May-Britt Öhman och Eva-Lotta Thunqvist, Vadtejen Saemiej Sijte, Vaapsten Sijte, Nätverket Stoppa Gruvan i Rönnbäck samt Marie Persson och Anders Östergren till prövning.

Regeringen avslår Vapstens samebys yrkanden om muntligt sammanträde och att regeringen ska inhämta yttrande från Sametinget.

Regeringen avslår överklagandena från Vapstens sameby, Joesjö Bys Samfällighetsförening samt Lena Lundin Skott och Mona Gadd, Elsie-Marie Otzem, dödsboet efter Tore Olofsson, Knut Persson, Juliann Sedholm och Ingrid Herslöf.

Ärendena

Rönnbäcken K nr 1 och Rönnbäcken K nr 2

Bergmästaren beviljade den 23 juni 2010 IGE Nordic AB enligt minerallagen (1991:45) bearbetningskoncessionerna Rönnbäcken K nr 1 och Rönnbäcken K nr 2 i Storumans kommun, Västerbottens län, *bilaga 1* och *2*.

Vapstens sameby (samebyn) överklagade besluten hos regeringen och yrkade att båda besluten skulle upphävas. Vidare yrkade samebyn att regeringen skulle inhämta yttrande från Sametinget angående lämpligheten och lagligheten av bergmästarens beslut.

Regeringen avslag samebyns överklagande i beslutet den 21 oktober 2010 (dnr N2010/5329/FIN). I beslutet anförde regeringen bl.a. att hinder mot verksamheten inte förelåg enligt 3 och 4 kap. miljöbalken.

Samebyn ansökte hos Högsta förvaltningsdomstolen (HFD) om rättsprövning och yrkade att HFD skulle upphäva beslutet och återförvisa ärendet till regeringen för förnyad prövning.

I en dom den 25 maj 2012 upphävde HFD regeringens beslut.

I domen anförde HFD bl.a. att det i fråga om nu aktuellt område finns en konflikt mellan riksintressena av att utvinna mineral och att bedriva rennärning, att dessa intressen måste anses vara oförenliga i den mening som avses i 3 kap. 10 § miljöbalken och att det därför ska ske en avvägning för att bedöma vilket intresse som bäst främjar det mål för hushållning med mark som ställts upp i miljöbalken. HFD konstaterade vidare att någon sådan intresseavvägning inte gjorts i regeringens beslut, att beslutet därför stred mot bestämmelserna i 3 kap. 10 § miljöbalken och att det inte var uppenbart att felet hade saknat betydelse för avgörandet.

Nickel Mountain AB (bolaget), som numera innehar koncessionerna, har motsatt sig att beslutet ändras.

Rönnbäcken K nr 3

Bergmästaren beviljade den 1 oktober 2012 bolaget bearbetningskoncessionen Rönnbäcken K nr 3 i Storumans kommun, Västerbottens län, se *bilaga 3*.

Samebyn har överklagat bergmästarens beslut och yrkat att regeringen ska upphäva beslutet.

Samebyn och bolaget har begärt att ärendet ska handläggas gemensamt med ärendena angående bearbetningskoncessionerna Rönnbäcken K nr 1 och Rönnbäcken K nr 2.

Samebyn har vidare yrkat att regeringen ska hålla ett muntligt sammanträde i ärendet.

Bolaget har motsatt sig att bergmästarens beslut ändras.

Även Joesjö Bys Samfällighetsförening, Lena Lundin Skott och Mona Gadd, Knut Persson, Tore Olofsson, Elsie-Marie Otzem, Juliann Sedholm och Ingrid Herslöf, som äger mark inom koncessionsområdet har överklagat beslutet. Som det får förstås har de yrkat att det aktuella beslutet ska upphävas.

Under ärendets handläggning i Regeringskansliet har Tore Olofsson avlidit. Talerätten har därmed övergått till dödsboet efter Tore Olofsson.

Nätverket Stoppa Gruvan i Rönnbäck (nätverket) har överklagat beslutet och åberopat att de i allt väsentligt har fungerat som en ideell förening som företräder ett allmänt intresse och samiskt intresse i Rönnbäckprojektet. Nätverket har också anfört att många av deras sympatisörer har rötter i det aktuella området och att flera är samer.

May-Britt Öhman och Eva-Lotta Thunqvist har överklagat beslutet och åberopat att de besitter särskild expertis i dammsäkerhetsfrågor. De har också åberopat synnerliga skäl för att de ska anses ha rätt att överklaga beslutet, bestående av att staten är huvudägare i Vattenfall AB samt att Vattenfall AB äger två dammar i närheten av gruvprojektet, varav den ena dammen är en damm i högsta riskklass.

Vadtejen Saemiej Sijte har överklagat beslutet och åberopat att föreningen är en samisk förening, vars medlemmar är samer med renskötselrätt enligt 1 § rennäringslagen (1971:437). Föreningen har också åberopat sin rätt som urfolk enligt internationella konventioner till samråd i frågor som rör inskränkningar såväl i mark och vatten som i möjligheter att utöva hävdvunna grundläggande medborgerliga rättigheter som stadgas i 1 och 2 kap. regeringsformen.

Vaapsten Sijte har överklagat beslutet. Vaapsten Sijte har åberopat att föreningen är en förening med cirka 140 medlemmar, som bor inom och som har sitt ursprung i området för Vapstens sameby samt att samtliga medlemmar utom stödjande medlemmar har renskötselrätt.

Marie Persson och Anders Östergren har överklagat beslutet och åberopat att de är samer, ägare till fastigheterna Ängedal 1:6 och 1:72 samt fiskerättshavare i Gardikens regleringsmagasin genom fiskerätt i Stor-Björkvattnet.

Skälen för regeringens beslut

Regeringen gör en gemensam prövning av de tre överklagade besluten om bearbetningskoncessioner.

Klagorätt

Enligt 16 kap. 4 a § minerallagen får bergmästarens beslut i fråga om bearbetningskoncession överklagas av en sådan ideell förening eller annan juridisk person som avses i 16 kap. 13 § miljöbalken, dvs. en ideell förening eller annan juridisk person som har till huvudsakligt ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen, inte är vinstdrivande, har bedrivit verksamhet i Sverige under minst tre år, och har minst 100 medlemmar eller på annat sätt visar att verksamheten har allmänhetens

stöd. Rätten i övrigt att överklaga bergmästarens beslut i fråga om bearbetningskoncession följer av 22 § förvaltningslagen (1986:223), enligt vilken bestämmelse ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

Eftersom nätverket inte är en sådan ideell förening eller annan juridisk person har nätverket inte rätt att överklaga beslutet med stöd av 16 kap. 4 a § minerallagen. Inte heller i övrigt angår beslutet nätverket på ett sådant sätt att det har rätt att överklaga beslutet, varför nätverkets överklagande inte bör tas upp till prövning.

Det har i ärendet inte framkommit att beslutet angår May-Britt Öhman och Eva-Lotta Thunqvist på ett sådant sätt att de har rätt att överklaga beslutet, varför deras överklagande inte bör tas upp till prövning.

Eftersom Vadtejen Saemiej Sijte inte är en sameby och inte heller är medlem i en sameby har Vadtejen Saemiej Sijte inte rätt att bedriva renskötsel enligt 1 § sista stycket rennäringslagen inom det berörda området. Vadtejen Saemiej Sijte har inte heller rätt att överklaga beslutet med stöd av 16 kap. 4 a § minerallagen. Beslutet angår inte heller Vadtejen Saemiej Sijte i övrigt på ett sådant sätt att Vadtejen Saemiej Sijte har rätt att överklaga beslutet. Vadtejen Saemiej Sijtes överklagande bör därför inte tas upp till prövning.

Eftersom Vaapsten Sijte inte är en sameby och inte heller är medlem i en sameby har Vaapsten Sijte inte rätt att bedriva renskötsel enligt 1 § sista stycket rennäringslagen inom det berörda området. Vaapsten Sijte har inte heller rätt att överklaga beslutet med stöd av 16 kap. 4 a § minerallagen. Beslutet angår inte Vaapsten Sijte i övrigt på ett sådant sätt att Vaapsten Sijte har rätt att överklaga beslutet. Vaapsten Sijtes överklagande bör därför inte tas upp till prövning.

Fastigheterna Ängesdal 1:6 och 1:72 och den fiskerätt som nämns i överklagandet från Marie Persson och Anders Östergren ligger inte inom det område som omfattas av den aktuella bearbetningskoncessionen. Det har inte heller i ärendet framkommit någon omständighet som innebär att beslutet angår Marie Persson och Anders Östergren på ett sådant sätt att de har rätt att överklaga beslutet, varför deras överklagande inte bör tas upp till prövning.

Vissa frågor om ärendets handläggning

Samebyn har begärt att regeringen ska hålla muntligt sammanträde i ärendet. Av samebyns begäran framgår att man vill lämna detaljerade uppgifter om den störning på renskötseln som gruvverksamheten kan medföra. Som nämnts ovan prövas inte sådana frågor i denna typ av ärenden. Samebyn kommer dock att få tillfälle att framföra sina synpunkter vid prövningen i mark- och miljödomstolen. Någon laglig

rätt att få till stånd ett muntligt sammanträde finns inte i ärenden av den nu aktuella typen.

Samebyns begäran om muntligt sammanträde bör därför avslås.

I enlighet med 2 kap. 1 § sametingslagen (1992:1433) ska Sametinget medverka i samhällsplaneringen och bevaka att samiska behov beaktas, däribland rennäringens intressen vid utnyttjande av mark och vatten. Sametinget har den 23 oktober 2012 inkommit till regeringen med ett yttrande i ärendet. Regeringen finner inte skäl att inhämta ytterligare yttrande från Sametinget.

Samebyns begäran om att inhämta yttrande från Sametinget bör därför avslås.

Parternas ståndpunkter i sak

Parterna har anfört bl.a. följande.

Samebyn: Bergmästaren har gjort en felaktig intresseavvägning mellan riksintresset för värdefulla ämnen eller mineral och riksintresset för rennäringen. En gruva kan förväntas medföra två allvarliga konsekvenser. För det första kommer möjligheten att flytta renar förbi gruvan att omöjliggöras. För det andra kommer området inte kunna användas som ett betesområde. Området är samebyns enda tillgängliga betesområde under delar av året. Länsstyrelsen har överskattat möjligheten till skadereducerande åtgärder.

Joesjö Bys Samfällighetsförening: Gruvverksamheten kommer att innebära att föreningens markområde som används för skogsbruk, jakt och fiske kommer att försvinna.

Lena Lundin Skott och Mona Gadd, Knut Persson, dödsboet efter Tore Olofsson, Elsie-Marie Otzem, Juliann Sedholm och Ingrid Herslöf: Den planerade gruvverksamheten kommer att få stora konsekvenser för miljön, liksom för det rörliga friluftslivet, rennäringen, kulturmiljön och områdets varumärke. Bolagets miljökonsekvensbeskrivning har inte i tillräcklig utsträckning belyst konsekvenserna av gruvverksamheten och borde ha involverat fler intressenter.

Om gruvverksamheten tillåts kommer detta strida mot internationella konventioner som Sverige ingått till skydd för bl.a. samernas rättigheter. Vid prövningen av om en gruva ska tillåtas är långsiktighet av central betydelse. Att bedriva gruvverksamhet under några enstaka decennier måste vägas mot bl.a. samernas intresse av att utöva sin kultur i området. Äganderättsförhållandena i området är oklara och behöver utredas innan ett tillstånd kan lämnas för en gruva.

Bolaget: Riksintresset för mineralutvinning ska ges företräde framför riksintresset för rennärigen i koncessionsområdena. Fyndigheten vid Rönnbäcken är unik med avseende på sitt innehåll och sin storlek. Den planerade gruvverksamheten kommer att ha mycket stor betydelse för den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningen i Hemavan-Tärnaby.

Det finns goda förutsättningar att genom skyddsåtgärder begränsa den planerade gruvverksamhetens störningar på samebyns rennärning i området. Bolaget avser att utreda lämpliga åtgärder i detta syfte och vidta dem i samråd med samebyn.

Efter avslutad gruvverksamhet kommer delar av koncessionsområdena åter bli tillgängliga för samebyn. Skulle riksintresset för mineralutvinning ges företräde inom koncessionsområdena finns goda förutsättningar för samebyn att kunna fortleva och för verksamheterna att samexistera.

Regeringens bedömning

Av 4 kap. 2 § minerallagen framgår att en bearbetningskoncession ska meddelas om en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt har blivit påträffad och fyndighetens belägenhet och art inte gör det olämpligt att sökanden får den begärda koncessionen. I ärenden om beviljande av koncession ska 3 och 4 kap. miljöbalken om hushållning med mark och vatten tillämpas. Om koncessionsärendet avser en verksamhet som senare ska prövas även enligt miljöbalken eller andra lagar ska 3 och 4 kap. miljöbalken tillämpas endast vid den prövning som sker i koncessionsärendet. I ärenden om beviljande av koncession ska en miljökonsekvensbeskrivning fogas till ansökan. När det gäller förfarandet, kraven på miljökonsekvensbeskrivningar samt planer och planeringsunderlag ska 6 kap. 3 och 7 §§, 8 § första stycket, 9, 10, 19 och 20 §§ miljöbalken tillämpas. Koncessionen får inte strida mot detaljplan eller områdesbestämmelser. Om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas, får dock mindre avvikelser göras.

I 3 kap. miljöbalken finns grundläggande bestämmelser för hushållning med mark- och vattenområden. Enligt 1 § ska mark- och vattenområden användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet och läge samt föreliggande behov. Företräde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning.

Mark- och vattenområden som har betydelse för rennärigen ska enligt 3 kap. 5 § första stycket miljöbalken så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra näringens bedrivande. Enligt paragrafens andra stycke ska områden som är av riksintresse för rennärigen skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Mark- och vattenområden samt fysisk miljö i övrigt som har betydelse från allmän synpunkt på grund av deras naturvärden eller kulturvärden

eller med hänsyn till friluftslivet ska enligt 3 kap. 6 § första stycket miljöbalken så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- eller kulturmiljön. Enligt paragrafens andra stycke ska områden som är av riksintresse för naturvården, kulturmiljövården eller friluftslivet skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Enligt 3 kap. 7 § första stycket miljöbalken ska mark- och vattenområden som innehåller värdefulla ämnen eller material så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra utvinningen av dessa. Enligt paragrafens andra stycke ska områden som innehåller fyndigheter av ämnen eller material som är av riksintresse skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Om ett område är av riksintresse för flera oförenliga ändamål, ska enligt 3 kap. 10 § första stycket miljöbalken företräde ges åt det eller de ändamål som på lämpligaste sätt främjar en långsiktig hushållning med marken, vattnet och den fysiska miljön i övrigt. Ett beslut enligt paragrafens första stycke får enligt andra stycket inte strida mot bestämmelserna i 4 kap. miljöbalken.

Bergmästaren har funnit att de aktuella koncessionerna avser fyndigheter som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt och att fyndigheternas belägenhet och art inte gör det olämpligt att sökanden får de begärda koncessionerna. Bergmästaren har också gjort bedömningen att miljökonsekvensbeskrivningarna uppfyller kraven i 6 kap. miljöbalken. Regeringen delar bergmästarens uppfattning i dessa frågor och konstaterar i likhet med bergmästaren att koncessionerna inte berör något område med detaljplan eller områdesbestämmelser.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken gör regeringen följande bedömning:

Enligt förarbetena till miljöbalken ska bestämmelserna i 3 kap. om hushållning med mark och vatten kunna utgöra ett instrument för samlade bedömningar i samhällsplaneringen för en hållbar utveckling där mark, vatten och fysisk miljö i övrigt används så att en från ekologisk, social, kulturell och samhällsekonomisk synpunkt god hushållning tryggas (prop. 1997/98:45 del 1 s. 245).

När miljöbalken trädde i kraft upphävdes lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m.m., naturresurslagen. Bestämmelserna i 3 kap. miljöbalken motsvarar den tidigare regleringen i 2 kap. naturresurslagen. I förarbetena till denna (prop. 1985/86:3 s. 151 f.) angavs bl.a. följande.

”I en god hushållning med marken, vattnet och den fysiska miljön i övrigt ligger ett krav att intressen och anspråk som hänger samman med livsmedelsförsörjningen, industrins råvaruförsörjning,

energiförsörjningen och samhällsbyggandet skall beaktas. Däri ligger bl.a. ett krav på att lämpliga områden ställs till förfogande för samhällsbyggandets olika led i form av t.ex. anläggningar för produktion och teknisk försörjning, för skilda vetenskapliga, kulturella och rekreativa behov samt för det militära och civila försvaret.

I en god hushållning ingår också att disponera resurserna och att utforma nödvändiga ingrepp med hänsyn till människornas behov och så att mångformigheten i natur- och kulturmiljön bevaras. Beslut om användningen av våra naturresurser innebär i många fall att man måste göra avvägningar mellan ett flertal, ofta motstridiga intressen. Ekologiska, sociala och samhällsekonomiska synpunkter måste därvid vägas mot varandra på ett sätt som sammantaget främjar en god hushållning. [- - -]

Vid valet mellan att bevara naturresurser eller att ta dem i anspråk bör i princip en samhällsekonomisk bedömning göras av vilken åtgärd som är att föredra. Den samhällsekonomiska värderingen måste göras bl.a. med utgångspunkt i målen för den ekonomiska politiken. Det innebär att effekterna på sysselsättningen och den ekonomiska tillväxten måste tillmätas stor betydelse.”

Området för de tre beviljade bearbetningskoncessionerna ligger inom ett område som utgör riksintresse för både rennäringen och för värdefulla ämnen eller mineral. Området är även av riksintresse med hänsyn till dess natur- och kulturvärden enligt 4 kap. miljöbalken. I närheten av området för den planerade gruvverksamheten finns ett område som utpekats som riksintresse för kulturmiljövården.

Av utredningen i ärendet framgår att det inom de aktuella områdena inte går att bedriva rennäring och mineralutvinning parallellt. Detta innebär att områdena utgör riksintressen för två oförenliga ändamål. Bestämmelsen i 3 kap. 10 § miljöbalken ska därför tillämpas. Företrädere ska då ges åt det ändamål som på lämpligast sätt främjar en långsiktig hushållning med marken, vattnet och den fysiska miljön i övrigt. Vid avvägningen ska bedömningen ske utifrån ekologiska, sociala, kulturella och samhällsekonomiska synpunkter.

En gruvverksamhet kommer oundvikligen innebära ingrepp i naturen. Hur stora dessa ingrepp kommer att bli är svåra att förutsäga i detta skede då villkor för gruvverksamheten ännu inte är fastställda. Det är dock uppenbart att det aktuella områdets ekologiska värden skulle påverkas mer negativt av gruvverksamheten, för det fall denna kommer till stånd, än vad de gör av den pågående rennäringen.

Rennäringen är en viktig del i det samiska kulturarvet. Samerna har en lång sammanhängande historisk anknytning till de områden där de

bedrivit sin näring och utvecklat sin kultur som går tillbaka till tiden före nationalstatens bildande. Den samiska rätten till mark och vatten, renskötselrätten, grundas på sedvana/urminnes hävd och är en förutsättning för rennäringen. Såväl renskötselrätten som den samiska kulturen är grundlagsskyddade. Inskränkningar i egendomsrätten är dock undantagsvis tillåtna om det är i det allmännas intresse, under de förutsättningar som anges i lag och i folkrättens allmänna grundsatser.

Det kan konstateras att rennäringen har en positiv effekt i avseendet kulturella värden, medan det är tveksamt vilken effekt en gruvbrytning skulle ha i det avseendet.

Den planerade gruvan avser utvinning av i första hand nickel. Den aktuella nickelfyndigheten är den i särklass största fyndigheten som har kartlagts i Sverige. Någon utvinning av nickel har inte förekommit i Sverige sedan 1945. Landet är alltså helt beroende av import vad avser konsumtion av nickel. Sveriges konsumtion av nickel uppgick 2011 till cirka 28 000 ton medan den årliga produktionen i gruvan beräknas till cirka 26 000 ton. Gruvan skapar alltså möjligheter att avsevärt minska Sveriges importbehov av nickel.

Gruvverksamheten beräknas pågå i 27 år. Bolaget avser att anställa cirka 550 gruvarbetare. Enligt en studie som gjorts vid Luleå tekniska universitet kan detta resultera i ytterligare cirka 290 arbetstillfällen i Storumans kommun och cirka 150 arbetstillfällen i Västerbottens län i övrigt. Gruvan kan alltså komma att generera uppemot 1 000 arbetstillfällen i Västerbottens län.

Såvitt regeringen kan bedöma kommer den planerade gruvverksamheten ge upphov till betydande samhällsekonomiska vinster. Om bolaget inte beviljas de aktuella bearbetningskoncessionerna kommer dessa vinster att utebli.

Storumans kommun har under lång tid haft en fallande befolkningsutveckling där sysselsättningen till stor del har bestått av säsongsarbeten. Det tillskott av arbetstillfällen som beskrivits ovan kommer naturligtvis att få stor betydelse för sysselsättningen, för samhällsutvecklingen och för sociala förhållanden i främst Storumans kommun, men även i angränsande kommuner. Det är inte otänkbart att den tilltänkta gruvetableringen har potential att ge Storumans kommun och angränsande kommuner ökade möjligheter till företagande genom främjandet av ett diversifierat näringsliv samt förbättrade sociala förhållanden för kommunens invånare i form av stärkt ekonomi för skolor, detalj- och dagligvaruhandel samt restauranger m.m.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att samebyns verksamhet medför mindre negativ påverkan på det aktuella områdets ekologiska värden, samt med stor sannolikhet större positiv påverkan på kulturella

värden, än vad en tilltänkt gruvverksamhet skulle göra. Det är emellertid otvivelaktigt så att den tilltänkta gruvverksamheten skulle ge större samhällsekonomiskt positiva effekter och större möjligheter till ökad social välfärd än vad pågående rennäring genererar i dag. Det bör i avvägningen även tillmätas vikt vid att den planerade gruvverksamheten planeras pågå under 27 år varefter marken kommer att efterbehandlas och återigen kunna tas i bruk för rennäringen. I ett långsiktigt perspektiv är gruvverksamheten att betrakta som en kortlivad insats med potential att generera betydande samhällsekonomiskt positiva effekter, vilket är att betrakta som god hushållning med områdets resurser.

Vid en samlad bedömning av vilket intresse som ska ges företräde i de nu aktuella områdena finner regeringen mot bakgrund av vad som anförts ovan att företräde ska ges åt riksintresset för värdefulla ämnen eller material.

Vid denna prövning beaktar regeringen också turismen och friluftslivets intressen enligt 4 kap. miljöbalken och konstaterar att den planerade verksamheten kan utföras på ett sätt som inte påtagligt skadar områdenas natur- och kulturvärden. I fråga om det område som utpekats som riksintresse för kulturmiljövården i den planerade verksamhetens närhet gör regeringen bedömningen att verksamheten inte kommer att påtagligt skada detta intresse.

Mot bakgrund av dessa förhållanden finner regeringen att hinder mot att bevilja de sökta bearbetningskoncessionerna inte föreligger enligt 3 och 4 kap. miljöbalken.

Att riksintresset för värdefulla ämnen eller material ges företräde innebär att förutsättningarna att bedriva rennäring inom de nu aktuella områdena temporärt upphör. Området som är utpekats som riksintresse för rennäringen är dock betydligt större än de nu aktuella områdena. Det kan antas att renskötseln kan komma att bli påverkad även inom de övriga delarna av det område som är av riksintresse för rennäringen, men hur stor denna påverkan blir, är svårt att avgöra. Samebyn anser att denna påverkan blir mycket stark, och att man till och med kan bli tvungen att helt lägga ner renskötseln inom samebyns område. Länsstyrelsen i Västerbottens län, som har yttrat sig i ärendena, anser emellertid att rennäringen inom samebyn kan fortsätta om kraftfulla skadebegränsande åtgärder vidtas. Regeringen vill understryka att även om rennäring inte är möjlig att bedriva inom de aktuella områdena om företräde ges åt gruvverksamhet, behöver detta inte nödvändigtvis medföra att samebyns möjligheter att i övrigt bedriva rennäring omintetgörs, vilket skulle strida mot renskötselrätten och Sveriges folkrättsliga åtaganden.

Klagandenas invändningar ifråga om gruvverksamhetens miljömässiga konsekvenser, som inte berör prövningen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken, är av sådan karaktär att de bör behandlas i samband med den

kommande prövningen om tillstånd enligt miljöbalken. Den prövningen gör mark- och miljödomstolen.

Regeringen konstaterar slutligen att beviljande av bearbetningskoncessionerna, under ovan nämnda förutsättningar, tillgodoser Sveriges folkrättsliga förpliktelser. Vad klagandena anfört i övrigt ger inte heller anledning att ändra bergmästarens beslut.

Det finns därmed förutsättningar att bevilja bearbetningskoncessioner för områdena Rönnbäcken K nr 1, Rönnbäcken K nr 2 och Rönnbäcken K nr 3. De av bergmästaren fastställda villkoren är lämpliga.

Mot bakgrund av det anförda bör överklagandena från Vapstens sameby, Joesjö Bys samfällighetsförening samt Lena Lundin Skott och Mona Gadd, Elsie-Marie Otzem, dödsboet efter Tore Olofsson, Knut Persson, Juliann Sedholm och Ingrid Herslöf avslås.

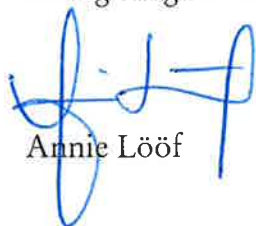
Som har angivits ovan kommer den planerade gruvan att medföra störningar på renskötseln. Hur stora dessa störningar blir är svårt att bedöma i detta ärende.

Bergmästaren har i sina beslut som villkor föreskrivit att koncessionshavaren årligen ska genomföra samråd med samebyn och att koncessionshavaren ska verka för att minimera den negativa påverkan på renskötseln från gruvverksamheten.

Frågan om ytterligare villkor behövs får prövas i samband med bolagets ansökan om tillstånd till miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. miljöbalken. Som nämnts ovan prövas en sådan ansökan av mark- och miljödomstolen.

Regeringen vill också framhålla möjligheten att parterna kontaktar varandra och försöker komma överens om åtgärder för att minimera störningarna på renskötseln.

På regeringens vägnar

Annie Lööf

Mikael Gröning

Likalydande till

Joesjö bys samfällighetsförening
Lena Lundin Skott
Mona Gadd
Ingrid Herslöf
Juliann Sedholm
Elsie-Marie Otzem
Dödsboet efter Tore Olofsson, att: Maria Olofsson och Susanne
Sandström
Knut Persson
Vadtejen Saemiej Sijte
Vaapsten Sijte
May-Britt Öhman
Eva-Lotta Thunqvist
Marie Persson
Anders Östergren
Nätverket Stoppa Gruvan i Rönnbäck

Kopia till

Statsrådsberedningen/SAM
Finansdepartementet/BA
Landsbygdsdepartementet/JFS
Miljödepartementet/ME och NM
Kulturdepartementet/KA
Näringsdepartementet/RS och RT
Nickel Mountain AB